

<https://doi.org/10.36818/2071-4653-2021-4-2>

УДК 332.135:338.242

JEL R58, H73

В. В. Монинець

аспірант відділу регіональної фінансової політики

ДУ «Інститут регіональних досліджень

імені М. І. Долішнього НАН України», м. Львів

e-mail: monynets@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-3804-8352>

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ І ПОДІЛУ ТЕРИТОРІЙ РІЗНИХ ФУНКЦІОНАЛЬНИХ ТИПІВ У КОНТЕКСТІ ДЕРЖАВНОЇ СТРАТЕГІЇ РЕГІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ

Розглянуті питання, пов'язані із сучасними підходами до формування та поділу територій на основі різних функціональних типів і дослідження реалізації зазначених підходів, що передбачені Державною стратегією регіонального розвитку на 2021-2027 роки. Проаналізовані особливості формування та поділу територій різних функціональних типів у контексті державної стратегії регіонального розвитку. Визначено, що використання системного підходу до виділення функціональних територій за різними критеріями в Державній стратегії регіонального розвитку на 2021-2027 роки забезпечило виокремлення функціональних типів територіальних утворень, на які буде спиратися державна регіональна політика. Законодавчі положення державної стратегії регіонального розвитку передбачають територіально орієнтовану державну регіональну політику, суттєво впливаючи на територіальний розвиток і підвищення конкурентоспроможності регіонів. Встановлено, що сучасна державна регіональна політика має рухатися в напрямі диференційованого управлінського підходу щодо визначених чинним стратегічним документом типів функціональних територій та досягнення високої якості життя на території України.

Ключові слова: стратегія, регіональний розвиток, державна політика, території, функціональні типи.

Monynets V. THE FEATURES OF DELINEATION AND DIVISION OF AREAS OF VARIOUS FUNCTIONAL TYPES IN THE CONTEXT OF THE STATE REGIONAL DEVELOPMENT STRATEGY

The article considers issues related to modern approaches to delineation and division of territories on the basis of different functional types and studies of the implementation of these approaches provided by the State Strategy for Regional Development for 2021-2027. The purpose of the article is to analyze the peculiarities of the delineation and division of territories of different functional types in the context of the state strategy of regional development. Classical approaches to territorial development based on spatial development have led to long-term population decline at the regional and local levels, increasing socio-economic disparities and polarization of economic space, degradation of territorial entities, lack of proper infrastructure, and environmental degradation. The elaboration of regional development strategies has been strengthened by new methodological tools, which provide for the emergence of regulatory links with documents on spatial planning, taking into account environmental and spatial aspects, redistribution of investment in growth centers. The article determines that the use of a systematic approach to the allocation of functional territories according to various criteria in the State Strategy for Regional Development for 2021-2027 has provided the separation of the functional types of territorial entities the state regional policy will be based on. Legislative provisions of the State Strategy for Regional Development provide for a territorially oriented state regional policy, significantly influencing territorial development and increasing the competitiveness of regions. The article emphasizes that the modern state regional policy should move in the direction of a differentiated management approach to the types of functional territories defined by the current strategic document and the achievement of high quality of life in Ukraine.

Keywords: strategy, regional development, state policy, territories, functional types.

Постановка проблеми. Реалізація державної регіональної політики має на меті посилення конкурентоспроможності територій, стимулювання регіональної спроможності, що дозволить прискорити економічне зростання та забезпечити вирішення низки нагальних соціальних питань. З огляду на технологічні зміни, що відбуваються у світі, інноваційні підходи до ведення господарської діяльності, посилюється потреба в пошуку нових шляхів у розробленні типології територій на основі функціональних особливостей. Якщо розглянути класичні підходи державного управління, то регіональна політика переважно спрямовувалася на

вирівнювання та самодостатність територіальних утворень.

Але забезпечення зазначених цілей породжує значну централізацію управління, відсутність динамічності в механізмах територіального розвитку, галузеву неузгодженість цільових орієнтирів, міжрегіональні та галузеві диспропорції, технологічне відставання та енергозатратність ключових галузей, нерациональне використання природних ресурсів.

Аналіз останніх досліджень. Питання, пов'язані з вивченням підходів до політики регіонального розвитку та планування територій, розглядали такі науковці, як К. Говоруха, В. Кокоть, Є. Маруняк, С. Лісовський, Л. Родіонова, Л. Руденко, Л. Тертишна,

Т. Треллер та ін. Л. Руденко, С. Лісовський та С. Маруняк [1], розглядаючи відмінності регіонального розвитку, пропонують підходи до політики просторового розвитку, які передбачають прогнозування, моделювання та локалізаційну модель розвитку. К. Говоруха та Л. Родіонова [2] провели аналіз чинників, які впливають на економічний розвиток територіальних утворень. Л. Тертишна [3] дослідила місце та роль господарсько-правових засобів у реалізації державної регіональної політики. Т. Треллер і В. Кокоть [4] акцентують свою увагу на трансформаційних процесах сучасних міст постіндустріального періоду. Не применшуючи значущість згаданих досліджень, зауважимо, що розгляд особливостей формування та поділу територій різних функціональних типів у контексті державної стратегії регіонального розвитку потребує окремого поглибленого дослідження.

Метою статті є аналіз особливостей формування та поділу територій різних функціональних типів у контексті державної стратегії регіонального розвитку.

Основні результати дослідження. Зонування території України, пошук підходів до визначення категорій «регіон» і «регіональна політика» у концепціях соціально-економічного розвитку держави з початку 90-х років минулого сторіччя привертають увагу дослідників з методологічної точки зору. Зазначені питання розглядалися в численних дискурсах історичного, геополітичного, культурного та етнічного напрямів теоретико-методологічних розробок і в дискусіях щодо поглядів на природно-географічні передумови та структурно-адміністративний поділ території.

Практичні результати досліджень щодо просторового розвитку полягають у виявленні на регіональному та місцевому рівнях тривалого зменшення чисельності населення, зростання соціально-економічних диспропорцій та поляризації економічного простору, прискорення процесів урбанізації, деградації територіальних утворень (сід, селищ), ризиків периферизації окремих територій, відсутності належних інфраструктурних об'єктів, забруднення навколишнього середовища та погіршення екологічної ситуації. Зміни в підходах до формування політики регіонального та місцевого розвитку України почали відбуватися у процесі поступового впровадження положень Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, що втілюється в певні реформи, прийняття вітчизняних нормативно-правових актів і широке впровадження міжнародних проектів і практик.

Водночас регіони мають особливості територіальної цілісності (інтегративної геосистеми); між регіональні відмінності природного, соціально-економічного, екологічного та іншого характеру; поєднання унікальних характеристик з типовими [5, с. 17]. Державну регіональну політику розглядають як сферу державного впливу, що передбачає управлінські дії, спрямовані на просторовий розвиток країни на основі законодавчих норм, соціально-економічних і технологічних засобів для забезпечення її цілісності. Суттєвим наповненням побудови регіональної

політики є забезпечення сталого розвитку регіонів і зростання конкурентоспроможності країни [6].

До формування стратегій регіонального розвитку були залучені міжнародні інституції, що дозволило опрацювати методологічний інструментарій (цілепокладання, SWOT-аналіз, метод сценаріїв, форсайтинг). Але фокусування на єдиному баченні підходів знівелювало окремі регіональні особливості та використання тих самих цілей (наприклад, пов'язаних з розвитком сільських територій). Стратегії, що використовують як основу «внутрішні ресурси», відрізняються формальним підходом і недостатньо прораховані, некоректні в сенсі використання понятійного апарату та структурування дерева цілей. Основна проблематика передбачає відсутність нормативного зв'язку з документами з просторового планування, недостатнє врахування екологічних і територіальних аспектів.

Сучасне бачення методичного інструментарію ідентифікації територій (міських і сільських) здійснюється у світі не лише окремими державами, а й на наднаціональному рівні, що характерно для досягнень у цій сфері в ЄС та ОЕСР, де фахівці розробили декілька методик ідентифікації територій на основі двох критеріїв:

- відповідно до показників, за якими територію відносять до певного типу;
- відповідно до рівня територіальних одиниць, що визначені затвердженим стандартом поділу країн на території для статистичних цілей NUTS. За номенклатурою NUTS територіальні одиниці передбачають такі рівні: регіональні (NUTS 1 (суб'єкт федеративного рівня, утворення з автономією, регіональне утворення), NUTS 2 (департамент, провінція, урядовий округ), NUTS 3 (префектура, графство)) та утворення місцевого рівня (LAU 1 і LAU) [7].

Концепція, що передбачає встановлення точок економічного зростання, спирається на розуміння ролі полюсів зростання («growth poles») чи полюсів розвитку («development poles»). Зазначена парадигма передбачає виникнення нерівномірності економічного розвитку внаслідок концентрації економічної активності навколо локальних центрів (полюсів). Перерозподіл інвестицій у центри зростання забезпечуватиме синергійний ефект, який і призводитиме як до економічного зростання окремої території, так і до зростання якості життя населення. Положення теорії кумулятивного зростання визначає, що полюси зростання стимулюватимуть розвиток прилеглих територій. Як зазначені полюси економічного розвитку розглядають муніципальні утворення [8, с. 16].

Використання системного підходу до виділення функціональних територій за різними критеріями в Державній стратегії регіонального розвитку на 2021-2027 роки (далі – ДСПР) дозволило виокремити центри економічного розвитку: агломерації як території з концентрацією населення, бізнесу та капіталу та інтенсивними господарськими, трудовими, культурно-побутовими зв'язками з прилеглими територіями та високим інфраструктурним розвитком, економікою, рівнем послуг населенню; великі міста

(чисельність населення від 100 тис. осіб і вище); середні міста (чисельність населення від 50 до 100 тис. осіб); малі міста (чисельність населення до 50 тис. осіб); монофункціональні міста (території, що розвиваються на основі реалізації однієї виробничої функції, а також віднесені до центрів добувної промисловості) [9].

Типологія територій, запропонована в ДСРР, передбачає наявність центрів, підтримка розвитку яких найближчими роками визначатиметься відповідно до положень державної регіональної політики. У межах чинного стратегічного документа закладено функціональну типологію територіальних утворень, на які буде спрямовано реалізацію державної регіональної політики у 2021-2027 рр. Зазначені території включатимуть центри з ознаками полюсів зростання, а також території, які потребують підтримки [10].

Державна стратегія регіонального розвитку на 2021-2027 роки, що була розроблена відповідно до Указу Президента України від 20.09.2019 р. № 713 [11], передбачає використання різних функціональних територій (на відміну від класичного підходу на основі наявних адміністративно-територіальних одиниць). Окремий акцент на монофункціональних старопромислових містах диференціює останні щодо розмірів; територіального розташування; питань, пов'язаних з проблематикою розвитку та потребами реалізації завдань у системі державного регулювання.

Закон України «Про засади державної регіональної політики» [12] передбачив системні підходи до визначення об'єктів державної регіональної політики, запропонувавши різні територіальні конфігурації на основі спільних ознак і можливостей застосування особливих підходів. Завданнями чинної ДСРР визначена розбудова функціональної території, тому доцільним стало виокремлення кількох функціональних типів регіональних територій. Отже, зазначений стратегічний документ запропонував особливі типи функціональних територій, що дозволяє застосовувати різні підходи до кожного з визначених регіонів та їхніх частин, а саме:

- гірські території Українських Карпат (території, які локалізовані в гірській місцевості);
- макрорегіон «Азов-Чорне море» (територія, що прилягає до морського узбережжя в межах доступності);
- прикордонні регіони (територія, що розташована безпосередньо біля державного кордону);
- прикордонні території в несприятливих умовах (території, які межують з державами, що створюють на державному кордоні додаткову небезпеку);
- тимчасово окуповані території (частини території, які тимчасово окуповані в результаті військових дій Російської Федерації);
- природоохоронні території та об'єкти (території та об'єкти природно-заповідного фонду з їхніми функціональними та охоронними зонами);
- міські агломерації (територіально близько розміщені населені пункти, які створюють цілісні

суспільно-територіальні утворення з кількістю населення понад 500 тис. осіб);

- центри економічного розвитку (міста та агломерації);
- монофункціональні міста (міста, які розвиваються на основі реалізації однієї виробничої функції, а також віднесені до центрів добувної та переробної промисловості);
- сільські території в несприятливих умовах (території, що одночасно мають низьку щільність сільського населення (менше 15 осіб на км²) та нормативно встановлену віддаленість до найближчих міст).

Монофункціональні міста, як окремі елементи в державній регіональній політиці, визначаються об'єктами державної регіональної політики територій регіонів, макрорегіонів, мікрорегіонів і груп регіонів (або їхніх частин), міст, сіл, селищ, які об'єднуються відповідно до критеріїв та порядку, що встановлено Кабінетом Міністрів України та враховуючи положення Закону України «Про засади державної регіональної політики» (ст. 4). Виходячи із зазначеного змісту, монофункціональні старопромислові міста можливо класифікувати як групи монофункціональних міст за певною функцією. Водночас ДСРР на підставі виникнення нових потреб і проблем передбачена можливість розширювати перелік об'єктів державної регіональної політики, які вимагають заходів впливу.

Для визначених Державною стратегією регіонального розвитку на 2021-2027 роки монофункціональних старопромислових міст не повною мірою дотриманий принцип континуальності, враховуючи інші регіони. Сучасні умови функціонування територіальних громад, що спираються на бачення монофункціональних міст у межах муніципального утворення, звужують можливості досліджень організаційного та статистичного забезпечення. Ознакою, яка об'єднує монофункціональні міста у групи, є акцент на економічній спеціалізації, що враховує старопромислові види діяльності.

Функціональна типологія міст встановлює важливі функції, що визначили соціально-економічний рівень розвитку міста. Однак функції старопромислових міст слід розглядати в ширшому розумінні, яке враховує роль у просторовій організації економіки як центрів муніципальних утворень; за принципом близькості знаходження до міських агломерацій і великих міст, віддаленості від територій на сході України, де проводяться бойові дії, розміщення відносно логістичних мереж і державного кордону [13, с. 31].

Типологія міст за своїми функціями дозволяє виявити рівень розвитку міст, зміни в їхніх просторових та економічних структурах, результатах господарської діяльності та мобільності працездатного населення. Застосування типів муніципальних утворень містить в собі попередні підходи до класифікацій, що базувалися на географічних, економічних, демографічних, ознаках та просторових конфігураціях [14, с. 3].

Відповідно до характеру монофункціональності економічного профілю міста використовуються різні визначення: мономісто, ресурсне місто,

монопрофільне місто, університетське місто тощо. Зміст наведених визначень практично однаковий, відмінність закладено у критеріях, відповідно до яких можливо класифікувати те чи інше муніципальне утворення. Достатньо поширеним науковим підходом є ідентифікація монофункціонального міста щодо основного джерела доходів його мешканців на основі одного виду економічної діяльності або ж такої населений пункт, в якому переважаючим (не менш як 50% валової продукції) є один вид економічної діяльності; до монофункціонального міста належить також населений пункт, в якому до роботи в одному секторі промисловості або на одному місцевому підприємстві залучено понад 30% місцевої робочої сили.

Монофункціональні міста України мають такі проблеми розвитку:

- приналежність містоутворюючих підприємств до вертикально інтегрованих компаній, що використовують територію населеного пункту як виробничу базу для виробничих цілей; вторинність цілей щодо соціального розвитку території;
- значна залежність дохідної частини бюджету від наслідків господарювання місто утворюючих підприємств;
- недостатня мобільність робочої сили та відсутність альтернативних сфер використання праці;
- залежність стратегічного плану розвитку муніципального утворення від стратегії провідного підприємства;
- однорідність професійної спеціалізації населення та вузькосекторальність навичок роботи;
- відсутність диверсифікації економіки;
- слабкий вплив реальних показників економічного розвитку на якість життя населення.

Як універсальні критерії щодо тлумачення монофункціональності міст можливо використати домінування над іншими певного виду діяльності. Ураховуючи динамічний розвиток міст, зазначене домінування швидко може змінитися як у стихійний, так і керований спосіб. Різні наукові підходи передбачають спільне розуміння проблематики економічної залежності зазначених муніципальних утворень, у супереч чинникам її формування, а тому доцільним є використання різноманітного інструментарію на основі стимулювання та диверсифікації. Закордонний досвід слід адаптувати до вітчизняних чинників розвитку міст на сучасному етапі, ураховуючи використання теорії постіндустріального бачення розвитку на основі сервісної та креативної економік та концепції неоіндустріалізації, які описуються різними показниками [15, с. 14].

Отже, Державна стратегія регіонального розвитку на 2021-2027 роки як загальнодержавний документ планувального характеру зосереджена на політиці розвитку регіонів та їхніх частин завдяки власним можливостям територій і конкурентним перевагам (на відміну від колишніх підходів на основі дотаційного інструментарію та зменшення диспропорцій).

Завданнями держави залишається стимулювання точок зростання, які зможуть забезпечити вплив на прилеглі території та використання механізмів, що усувають критичні проблеми територій з обмеженням розвитку. Підходи, використані в ДСРР, які передбачають територіально орієнтовану державну регіональну політику, можуть суттєво вплинути на територіальний розвиток і підвищення конкурентоспроможності регіонів.

Висновки. Отже, можливо зазначити, що зміни, які відбулися в Україні у сфері реалізації регіональної політики, дозволили на законодавчому рівні забезпечити стимулювання точок зростання. Ураховуючи процеси децентралізації, сучасні адміністративні та фінансові підходи можуть стати передумовою формування спроможних громад, що матимуть можливість, використовуючи власні конкурентні переваги, залучати інвестиції в розвиток власних територій. Диспропорції, які виявляються не лише на рівні регіонів, а в межах однієї адміністративно-територіальної одиниці, суттєво відбиваються на якості життя населення. Зазначене вимагає реалізації політики, спрямованої на вирівнювання, мережеве об'єднання та співпрацю громад і подолання проблематики обмеженої доступності інфраструктурних послуг.

Сучасна державна регіональна політика має рухатися в напрямі диференційованого управлінського підходу до визначених чинним стратегічним документом типів функціональних територій, місця територіальних громад у реалізації завдань сталого розвитку та досягнення високої якості життя в будь-якій частині території України. Важливим аспектом зазначеної діяльності є подальше проведення реформ, пов'язаних з територіальним розвитком, і реалізація регіонами та місцевими громадами політики соціально-економічного розвитку.

Список використаних джерел

1. Rudenko L., Lisovskyi S., Maruniak E. Dilemmas of regional development in Ukraine. *Ukrainian Geographical Journal*. 2020. № 3(111). Pp. 36-45. DOI: <https://doi.org/10.15407/ugz2020.03.036>
2. Говоруха К. В., Радіонова Л. О. Місто в розвитку територій. *Перспективи розвитку території: теорія і практика*: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти і молодих вчених, Харків, 22-23 листопада 2019 р. Харків: ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2019. С. 6-8.
3. Тертишна Л. С. Об'єкти державної регіональної політики: господарсько-правовий аспект. *Теорія і практика правознавства*. 2017. Вип. 1 (11). С. 1-15.
4. Треллер Т., Кокоть В. Трансформація економіки монопрофільних міст: міжнародний і український досвід. Посібник для фахівців з МЕР. Київ, 2014. 47 с.
5. *Проблеми суспільної географії. Поліси соціально-економічного розвитку території: теоретичні аспекти дослідження*: матеріали теоретико-методологічного семінару (Інститут

географії НАН України, 29 вересня 2013 р. / наук. ред. Г. П. Підгрушний. К.: Інститут географії НАН України. 2014. Вип. 3. 97 с.

6. Регіональний розвиток та державна регіональна політика в Україні: стан і перспективи змін у контексті глобальних викликів та європейських стандартів політики: аналітичний звіт. 330 с. *Rozvytok.in.ua*: сайт. 2014. URL: <https://rozvytok.in.ua/library/848->

7. NUTS Maps. *European Union*: Website. 2021. URL: <https://ec.europa.eu/eurostat/web/nuts/nuts-maps>

8. Функціональні типи територій як об'єкт державної регіональної політики: методичні підходи до ідентифікації: науково-аналітична доповідь / наук. ред. І. З. Сторонянська. Львів: ІРД НАНУ, 2020. 150 с. URL: <http://ird.gov.ua/irdp/p20200041.pdf>

9. Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на 2021-2027 роки: постанова Кабінету Міністрів України від 5.08.2020 р. № 695. *Законодавство України*: сайт. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/695-2020-%D0%BF#Text>

10. Функціональні типи територій, які потребують державної підтримки. *ArcGIS*: сайт. 2021. URL: <https://www.arcgis.com/apps/webappviewer/index.html?id=3cb1d5b652d24f2cb7d35cb9e5761ddd>

11. Про невідкладні заходи щодо забезпечення економічного зростання, стимулювання розвитку регіонів та запобігання корупції: Указ Президента України від 20.09.2019 р. № 713. *Законодавство України*: сайт. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/713/2019#Text>

12. Про засади державної регіональної політики: Закон України від 05.02.2015 р. № 156-VIII. *Законодавство України*: сайт. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/156-19#Text>

13. *Просторовий розвиток регіону: соціально-економічні можливості, ризики і перспективи*: монографія / ред. Л. Т. Шевчук. Львів: Інститут регіональних досліджень НАН України, 2011. 256 с.

14. Oke J., Aboutaleb Y., Akkinpally A. P., Azevedo C. L., et al. A novel global urban typology framework for sustainable mobility futures. *Environmental Research Letters*. 2019. Vol. 14(9). DOI: <https://doi.org/10.1088/1748-9326/ab22c7>

15. *Структурна трансформація економіки міст Західного регіону України: передумови, чинники та особливості*: наукова доповідь / наук. ред. М. І. Мельник. Львів: ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М. І. Долишнього НАН України», 2020. 163 с.

References

1. Rudenko, L., Lisovskyi, S., & Maruniak, E. (2020). Dilemmas of regional development in Ukraine. *Ukrainian Geographical Journal*, 3(111), 36-45. DOI: <https://doi.org/10.15407/ugz2020.03.036>

2. Novorukha, K. V., & Radionova, L. O. (2019). Misto v rozvytku terytoriy [City in the development of territories]. *Perspektyvy rozvytku terytoriy: teoriya i praktyka [Prospects for the development of territories: theory and practice]*: Proceedings of the All-Ukrainian scientific-practical conference of applicants for higher education and young scientists]. Kharkiv: O. M. Beketov

National University of Urban Economy in Kharkiv (pp. 6-8). [in Ukrainian].

3. Tertyshna, L. S. (2017). Ob'ekty derzhavnoyi rehional'noyi polityky: hospodars'ko-pravovyy aspekt [The state regional policy objects: economic law aspect]. *Teoriya i praktyka pravoznavstva – Theory and practice of jurisprudence*, 1(11), 1-15. [in Ukrainian].

4. Treller, T., & Kokot, V. (2014). *Transformatsiya ekonomiky monoprofil'nykh mist: mizhnarodnyy i ukrayins'kyy dosvid. Posibnyk dlya fakhivtsiv z MER [Transformation of the economy of mono-profile cities: international and Ukrainian experience. Handbook for specialists in LED]*. Kyiv. [in Ukrainian].

5. Pidhrushnyy, H. P. (Ed.). (2014). *Problemy suspil'noyi heohrafiyi. Polyusy sotsial'no-ekonomichnoho rozvytku terytoriyi: teoretychni aspekty doslidzhennya [Poles of socio-economic development of the territory: theoretical aspects of the study. Problems of social geography]*: Proceedings of the theoretical and methodological seminar, Institute of Geography of the National Academy of Sciences of Ukraine, September 29, 2013. Vol. 3. K.: Institute of Geography of the National Academy of Sciences of Ukraine. [in Ukrainian].

6. Rehional'nyy rozvytok ta derzhavna rehional'na polityka v Ukrayini: stan i perspektyvy zmin u konteksti hlobal'nykh vyklykiv ta yevropeys'kykh standartiv polityky [Regional Development and Regional Policy in Ukraine: Status and Prospects for Change in the Context of Global Challenges and European Policy Standards]: Analytical report (2014). *Rozvytok.in.ua*: Website. Retrieved from <https://rozvytok.in.ua/library/848-> [in Ukrainian].

7. NUTS Maps (2021). *European Union*: Website. Retrieved from <https://ec.europa.eu/eurostat/web/nuts/nuts-maps>

8. Storonyanska, I. Z. (Ed.) (2020). *Funktsional'ni tyipy terytoriy yak ob'ekt derzhavnoyi rehional'noyi polityky: metodychni pidkhody do identyfikatsiyi [Functional types of territories as an object of state regional policy: methodological approaches to identification]*: Scientific and analytical report. Lviv: Dolishniy Institute of Regional Research of NAS of Ukraine. Retrieved from <http://ird.gov.ua/irdp/p20200041.pdf> [in Ukrainian].

9. Pro zatverdzhennya Derzhavnoyi stratehiyi rehional'noho rozvytku na 2021-2027 roky [On approval of the State Strategy for Regional Development for 2021-2027] (2020). Resolution of the Cabinet of Ministers, adopted on 2020, May 08, 695. *Legislation of Ukraine*: Website. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/695-2020-%D0%BF#Text> [in Ukrainian].

10. Funktsional'ni tyipy terytoriy, yaki potrebuyut' derzhavnoyi pidtrymky [Functional types of territories that need state support] (2021). *ArcGIS*: Website. Retrieved from <https://www.arcgis.com/apps/webappviewer/index.html?id=3cb1d5b652d24f2cb7d35cb9e5761ddd> [in Ukrainian].

11. Pro nevidkladni zakhody shchodo zabezpechennya ekonomichnoho zrostannya, stymulyuvannya rozvytku rehioniv ta zapobihannya koruptsiyi [On urgent measures to ensure economic growth, stimulate regional development and prevent corruption] (2019). Decree of the President of Ukraine, adopted on 2019, Sep 20, 713. *Legislation of Ukraine*: Website. Retrieved from

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО ПЕРІОДУ УКРАЇНИ

<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/713/2019#Text> [in Ukrainian].

12. Pro zasady derzhavnoyi rehional'noyi polityky [On the principles of state regional policy] (2015). Law of Ukraine, adopted on 2015, Feb 05, 156-VIII. *Legislation of Ukraine*: Website. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/156-19#Text> [in Ukrainian].

13. Shevchuk, L. T. (Ed.). (2011). *Prostorovyy rozvytok rehionu: sotsial'no-ekonomichni mozhyvosti, ryzyky i perspektyvy* [Spatial development of the region: socio-economic opportunities, risks and prospects]. Lviv: Institute of Regional Research of the NAS of Ukraine. [in Ukrainian].

14. Oke, J., Aboutaleb, Y., Akkinepally, A. P., & Azevedo, C. L., et al. (2019). A novel global urban typology framework for sustainable mobility futures. *Environmental Research Letters*, 14(9). DOI: <https://doi.org/10.1088/1748-9326/ab22c7>

15. Melnyk, M. I. (Ed.). (2020). *Strukturna transformatsiya ekonomiky mist Zakhidnoho rehionu Ukrayiny: peredumovy, chynnyky ta osoblyvosti* [Structural transformation of the urban economy of the Western region of Ukraine: preconditions, factors and features]. Lviv: Dolishniy Institute of Regional Research of NAS of Ukraine. [in Ukrainian].

Надійшло 09.07.2021 р.

Scientific-practical journal "REGIONAL ECONOMY"

Scientific-practical journal "Regional economy" is a specialized scientific-practical publication, which highlights such theoretical and applied issues: the formation and implementation of state regional policy in Ukraine, the problems of socio-economic life of the regions, territorial development, environmental management and ecological security, social policy, cross-border cooperation, rural development, investment and innovation policy, Finance and banking.

Journal "Regional economy" is included in the List of scientific professional publications of Ukraine in the field of economic sciences (Order of the Ministry of Education and Science of Ukraine dated by 7.10.2015 №1021).

The journal is included in the international scientometric database Index Copernicus, Poland - with 2012.

The journal's website: www.re.gov.ua